

UZASADNIENIE STANOWISKA RADY GMINY CHOJNÓW

Pani Lidia Mielnik dnia 25 kwietnia 2007 r. wniosła skargę na Wójta Gminy Chojnów Panią Barbarę Jasińską za łamanie zasady prawa skargi określonej w art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i mającej swoje bezpośrednie odzwierciedlenie w art. 221 § 1 kpa oraz zaniedbanie swojego obowiązku przeciwdziałania hamowaniu krytyki, określonej w art. 225 § 2 kpa poprzez celowe niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 239 § 1 kpa do rozpatrzenia skargi na zastępcę wójta Panią Wandę Chomiczewską. W uzasadnieniu skargi Pani Lidia Mielnik przytoczyła, że skarga z dnia 26 marca 2007 r. nie jest powieleniem skargi z dnia 12 grudnia 2006 r. gdyż różni się od wcześniejszej treścią i zakresem, jakim jest rozszerzenie skargi o art. 15 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych oraz kwestią zachowania etyki urzędniczej w zestawieniu z kłamstwem. Dodatkowo skarżąca zacytowała stanowisko Wojewody Dolnośląskiego wyrażone w piśmie nr NK.II.0553-9/4/07, że skarga na zastępcę wójta winna być rozpatrzona przez Radę Gminy Chojnów.

Rozpatrując skargę Rada Gminy Chojnów miała na uwadze brzmienie przepisu art. 239 § 1 kpa. Stosownie do wskazanego przepisu w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wskazano w odpowiedzi na tę skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może w odpowiedzi na tą skargę podtrzymać swoje stanowisko. Z brzmienia przytoczonego przepisu wynika, że o jego zastosowaniu przesądza ustalenie, że w skardze nie wskazano nowych okoliczności.

W skardze z dnia 12 grudnia 2006 r. Pani Lidia Mielnik podniosła, że naruszono jej interes przez nienależyte załatwienie wniosku o obniżenie czynszu dzierżawnego z powodu suszy, ponieważ zastępca wójta Pani Wanda Chomiczewska wyraziła zgodę na obniżenie czynszu do wysokości 60% za II półrocze 2006 r. zamiast takiego obniżenia w odniesieniu do całego roku 2006.

Na wstępie skargi Pani Lidia Mielnik przywołała art. 227 i 229 kpa, a w dalszej części skargi art. 700 kc. Składając skargę dnia 26 marca 2007 r. Pani Lidia Mielnik podała, że naruszono jej interes poprzez niesumienne, stronnicze i dokonane za pomocą kłamstwa rozpatrzenie wniosku z dnia 20 listopada 2006 r. o obniżenie czynszu dzierżawnego za 2006 r. z powodu suszy przez zastępcę wójta.

Według skarżącej winna otrzymać obniżenie czynszu za cały rok 2006, a nie tylko za II półrocze 2006 r. Składając skargę Pani Lidia Mielnik przytoczyła przepis art. 227 kpa i art. 15 § 2 ustawy o pracownikach samorządowych.

Porównując w/w skargi Rada Gminy uznała, że stany faktyczne, które były przedmiotem obu skarg dotyczą tej samej sprawy tj. obniżenia czynszu dzierżawnego za II półrocze 2006 r., zamiast wnioskowanego czynszu za cały 2006 rok.

W skardze z dnia 26 marca 2007 r. Pani Lidia Mielnik jedynie przytoczyła dodatkowo przepis art. 15 § 2 ustawy o pracownikach samorządowych, który miałby być według skarżącej nową okolicznością w sprawie. Skarżąca nie wskazała, na czym konkretnie polegało naruszenie tego przepisu.

Według Rady Gminy powołanie się w skardze z dnia 23 marca 2007 r. na przepis art. 15 § 2 ustawy o pracownikach samorządowych nie jest nową okolicznością pozwalającą na potraktowanie jej jako nowej skargi, którą należy na nowo rozpatrzyć. Według wskazanego wyżej przepisu ustawy do obowiązków pracownika samorządowego należy, w szczególności:

- 1) przestrzeganie prawa,
- 2) wykonywanie zadań urzędu sumiennie, sprawiedliwie i bezstronnie,
- 3) informowanie instytucji i osób fizycznych oraz udostępnianie dokumentów znajdujących się w posiadaniu urzędu jeżeli prawo tego nie zabrania,
- 4) zachowanie tajemnicy państwowej i służbowej w zakresie przez prawo przewidzianym,
- 5) zachowanie uprzejmości i życzliwości w kontaktach ze zwierzchnikami, podwładnymi, współpracownikami oraz w kontaktach z obywatelami,
- 6) zachowanie się z godnością w miejscach pracy i poza nim.

Przepis ten nie został naruszony przy rozpatrywaniu wniosku Pani Lidii Mielnik o obniżenie czynszu dzierżawnego.

Rozpatrując wniosek z dnia 20 listopada 2006 r. zastępca wójta Pani Wanda Chomiczewska:

- 1) przestrzegała prawa ponieważ w granicach posiadanych kompetencji zdecydowała o obniżeniu czynszu,
- 2) załatwiła sprawę urzędu sumiennie, sprawnie i bezstronniczo, bo odpowiedź skarżąca otrzymała bez zbędnej zwłoki i przyznano jej w tamtym okresie jako jednemu dzierżawcy z gminy Chojnów obniżenie czynszu,
- 3) nie naruszyła obowiązków wymienionych w pozostałych punktach ust. 2 art. 15 ustawy o pracownikach samorządowych.

Nie zasadne jest, więc przywoływanie przez skarżącą jako nowej okoliczności sprawy przepisu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. Również nie zasługuje na uwzględnienie przytoczenie w uzasadnieniu skargi stanowiska Wojewody Dolnośląskiego zawartego w piśmie nr NK.II.0553-9/4/07 ponieważ doszło do rozpatrzenia skargi na wójta Gminy Chojnów w sprawie obniżenia czynszu przez Radę Gminy Chojnów, która podjęła dnia 31 stycznia 2007 r. w tym zakresie uchwałę nr IV/44/2007.

Wobec powyższego zastosowanie przez Wójta Gminy Chojnów art. 239 § 1 kpa przy rozpatrywaniu ponownej skargi Pani Lidii Mielnik na zastępcę Wójta Panią Wandę Chomiczewską było zasadne. Stanowisko to Rada Gminy Chojnów podjęła mając na uwadze swoje wcześniej podjęte w dniu 31 stycznia 2007 r. uchwały w sprawie rozpatrzenia skarg na Wójta Gminy Chojnów nr IV/43/2007 i nr IV/44/2007. Sprawa obniżenia czynszu była już wielokrotnie i dokładnie rozpatrywana.

Rada Gminy podtrzymuje swoje wcześniejsze stanowisko, że wyrażenie zgody na obniżenie czynszu w wysokości niższej niż oczekiwała Pani Lidia Mielnik było zgodne z prawem, ponieważ na takie obniżenie musi zgodzić się wydzierżawiający. Obniżenie to jest prawem, a nie obowiązkiem wydzierżawiającego. Zgodnym z prawem postępowaniem byłoby również odmówienie załatwienia wniosku Pani Lidii Mielnik i nie obniżenie czynszu.

W tych okolicznościach brak jest podstaw do przyjęcia skargi jako zasadnej.